

Neděle 20. po sv. Trojici

1Tm1,1-11

22.10.2023

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Láska Boží, čisté srdce a Ducha přímého všechněm vám.

Introit:

Hospodin, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce i srdce tvého potomstva
a budeš milovat Hospodina, svého Boha,
celým svým srdcem a celou svou duší a budeš živ.

Píseň: 765

Čtení: Ž51

Píseň: 296

Kázání: 1Tm1,1-11

Nebudu zastírat, že si nevím rady, když káži na epištoly. Jsem příběhovává. Tedy ráda rozebírám příběhy a hledám v nich skrytý smysl. Epištoly se svými někdy teologickými konstrukty jsou pro mě spíše pro výklad než kázání. Nicméně jsme se na biblické hodině dohodli, že budeme probírat epištoly svědka Pavla Timoteovi.

Ježíš zemřel, vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa. Lidé uvěřivší v něj zůstali. Postupem času se víra v ukřižovaného a vzkříšeného šířila po tehdejší známém světě. Jak žít podle slov Krista? Jak žít s lidmi kolem sebe? Starat se o politiku Říma nebo se stáhnout? Obhájit víru v Krista proti všem filosofiím a naukám, a jak to udělat?

To vše, a ještě mnoho jiných problémů řešili první vyznavači Ježíše Krista. Možná, že i někdo z nás řeší podobné otázky. Jak žít v tomto světě a zachovat si slanou chuť a nebýt přesolený nebo nedosolený. Tedy žít nejen evangelium, ale i evangeliem.

A tak vznikly epištoly – dopisy, kde se řeší, jak žít a přitom neznadit to, co učedníci přijali od Pána Ježíše Krista. Svědek, který si říká apoštol Pavel, píše svému Timoteovi, *vlastnímu synu ve víře*.

Efez – metropole tehdejšího světa. Bibliotéka, lázně, amfiteátr, agora, chrám božské Artemis a spousta jiných a jiných chrámů zasvěcených kde komu. Což kdyby tento bůh třeba

fungoval? Musím něco dát, aby se neurazil. Efezský křesťanský sbor, který je založen apoštolem Pavlem, je složen z Židů i pohanů. Možná se krčí ve spleti tohoto velkoměsta a hledá prostor pro svá vyznání.

V takové situaci zastihujeme Timotea prostřednictvím dopisu svědka víry. Timoteus – jméno, které nám prozrazuje vše o svém nositeli. Držící se Boha, tak zní překlad tohoto jména.

Pavel vyzývá *vlastního syna ve víře: nikomu nedovol učit odchylným naukám a zabývat se bájemí a nekonečnými rodokmeny, které vedou spíše k jalovému hloubání než k účasti víry na Božím záměru*. Jak to udělat, aby sbor, církev se nezabývala příběhy, které nemají s vírou nic společného? Jak to udělat, aby sbor, či církev se nepýšila svými rody, které mají nehynoucí zásluhy na jejím životě? Jak to udělat, aby správce sboru tohle vše ukočíroval a urřídil?

Odpověď nacházíme v nadcházející větě: *Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry*. No, to je pěkné, jak rozeznat, že někdo má čisté srdce, jiný dobré svědomí a jiný zase upřímnou víru, a jak rozpoznat, že to někdo má vše dohromady?

Není na Timoteovi, ani na nás, abychom to posuzovali. To je na pánu Bohu. Na nás je jeden prostinký úkol: mít srdce čisté, dobré svědomí a čistou víru. Napomenutí, které totiž Timoteus dostal, platí především pro něho, ale i pro každého jednoho z nás.

David, když zhřeší, volá: Stvoř mi, ó Bože, srdce čisté. David moc dobře ví, že my si sami sobě srdce čisté nenadělíme. Ten, kdo mění a čistí naše srdce, je Hospodin. On je ten, kdo hlídá naše srdce, aby nezlenivělo a neobrostlo tukem. On je ten, který znova tvoří.

Ale aby mohlo být tvořeno něco nového v našich srdcích, potřebujeme svědomí čisté. Potřebujeme si uvědomit své limity, hranice, svá selhání; Bible tomu říká „hříchy“. To nenastane jen tak, že nás napadne myšlenka o tom, že svědomí je čisté. Opět Boží slovo, Boží zavolání a povolání nás pročištuje, takže své zatížené svědomí smíme s nadějí odevzdat Ježíši Kristu.

A ta víra, co s tím vším má společného? Věřit, že srdce čisté a svědomí dobré je to, co pro nás vybojoval Ježíš Kristus, chce odvahu. A opět se vracíme do reality: nechat se zasáhnout bláznivým rozhodnutím pro lásku, která přemohla svět, je někdy ve světě plném válek a nenávisti velmi těžké. Mít srdce čisté, to dosti často zraňuje. A kdo by si sám rád způsoboval bolest?

Mít dobré svědomí? Kdo do našeho svědomí vidí? Lidé již přestali věřit, že Bůh. Ale i kdyby neviděl, přece se vyplatí věřit, že mít čisté svědomí se tzv. vyplácí. Kolik kostlivců na nás vyskočí, když vzpomeneme na hříchy mládí, jak o nich mluví žalmista. Možná, že my vzpomínáme a cítíme a trapně a zahanbeně, ale Hospodin již dávno nevzpomíná, protože se slitoval.

Musím však varovat, tak jako Pavel, ten, kdo na Bohu žádá čisté srdce, protože ví, že je zašpiněné až hanba, nakonec uzří Boha, protože jeho srdce sám Ježíš Kristus očistil. Ten, který ve svém svědomí zkoumá, jistě nachází to, co jej znesvěcuje – tedy vzdaluje od milujícího Otce v nebesích.

Pane, náš ukřižovaný a vzkříšený Pane, stvoř nám, prosíme, čisté srdce, obnovuj v nás i čistého ducha, zachovávej nám čisté svědomí. Společně s mnoha tvými svědky voláme: věřím, spomoz mé nedověře.

Amen.

Píseň: 263

Poslání:

A Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově.

Požehnání:

A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení,
hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 403